

1995, nemlig 2.000-2.400 ældreboliger, forventer kommunerne næste år at fordoble, og det er det, jeg forholder mig til.

Selvfølgelig kan vi lave beregninger over, hvordan det kommer til at se ud, men det, der virkelig er det afgørende, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, er, at vi har et decentralt system, hvor det er kommunernes ansvar, og det har jeg pointeret – det står for øvrigt også i lovforslagets bemærkninger – og at det så er os, der giver de økonomiske incitamenter.

Hr. Keld Albrechtsen siger, at vi nu skal have kvoteordninger, således at forstå, at Folketinget eller regeringen i det tilfælde, at de blev vedtaget, hvad de ikke gør, så skulle bestemme, hvor meget den enkelte kommune skulle bygge.

Hvis hr. Keld Albrechtsen var meget interesseret i at bygge flere, skal jeg fortælle, at der er mulighed for i det almennyttige boligbyggeri at bygge om til ældreboliger. Der kunne man nok gøre noget. Men det harmonerer faktisk ikke så godt med, hvad hr. Keld Albrechtsen tidligere sagde om, at der var nogle problemer med hensyn til rammebeløb, og dér ville man i og for sig gerne have mere decentralisering. Man skal holde tingene adskilt, og det, jeg siger, er, at de initiativer, vi kommer med, i hvert tilfælde er et stort skridt i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er vigtigt, at vi citerer hinanden korrekt for at blive uenige om det rigtige. Jeg holdt ikke en tale bygget op over »hvis og hvis og hvis«. Jeg holdt faktisk en tale, der for at undgå den situation byggede på regeringens egne oplysninger. Regeringen konstaterer, at der er et underskud på 12.000-13.000 boliger, hvis vi bare skulle have den samme situation som under den borgerlige regerings brutale periode midt i 1980'erne. Hvis vi skulle løse problemet med de sindslidende og de psykisk udviklingshæmmede, hvis forhold regeringens ministre tager rundt og siger at plejehjemsreformene afhjælper, opfyldte det behov, der er for bofællesskaber, løse det problem, som regeringen selv peger på i lovforslagets bemærkninger, at der er 10.000 gangbesværede ifølge en undersøgelse fra 1990, der i dag bor u hensigtsmæssigt, hjælpe nogle af de 20.000 senildemente, som ikke alle sammen har brug for en ældrebolig, og så har regeringen ikke medtaget, at vi står over for en meget stor stigning i antallet af ældre, men er formentlig enig i det, og det her ikke skal tage mere end 10

år, så er det ikke noget tilfælde, at formanden for Pensionisternes Samvirke, Ivar Nørgaard, og han gør det formentlig ikke af kammerateri over for SF, siger, at SF har mest ret i sit skøn.

Jeg vil også godt spørge igen: Hvis boligministeren ikke har ret i sin meget optimistiske vurdering af fremtiden – og det er der ikke noget underligt i, sådan er boligministre formentlig – hvor er smertegrænsen så i forhold til kommuner, der ikke foretager sig noget med hensyn til byggeri for senildemente, for sindslidende, for psykisk udviklingshæmmede, eller er der slet ingen smertegrænse?

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

I hr. Villy Søvnalds sidste indlæg anerkender han jo, hvis jeg ikke har misforstået det, at det vil tage 10 år. Det er faktisk det, vi gør opmærksom på i vores eget lovforslag. Det var det første.

Det næste er, som det også blev tilkendegivet i lovforslaget, at det først og fremmest er beregnet på de svage ældre. Nogle af de andre ting, som vi har beskæftiget os med, f.eks. de gangbesværede, kan klares i almennyttige boliger ved, at man får bygget elevatorer og andre ting, så man skal se det som en helhed.

Det drejer sig om plejeboliger, der erstatter eksisterende plejehjem for de svageste ældre, men det betyder jo ikke, at der ikke inden for den almennyttige boligsektor kan laves lejligheder, der svarer til den standard, som ældre har behov for. Det vil jeg gerne lige gøre opmærksom på, for der sidder også nogle her i salen, der ved, at vi beskæftiger os med almennyttige boliger.

Jeg vil gerne sige til hr. Villy Søvnald: Lad os nu få det udvalgsarbejde i gang. Jeg håber, at hr. Villy Søvnald også vil medvirke positivt til de tiltag, der kommer. Jeg har forstået, at hr. Villy Søvnald ikke mener, det er ambitiøst nok, men vi får i hvert fald nogle tal hen ad vejen, som måske kan bekræfte, at ministeren har mere ret i sin antagelse, end hr. Villy Søvnald har. Det håber jeg vi ønsker begge to.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.